

Voorwoord

Je staat op het punt om te lezen, hoe het is om te leven, met iemand die narcistisch is, met een bipolaire stoornis en een persoonlijkheidsstoornis.

Ik heb het huwelijk jarenlang in stand gehouden, voor de kinderen. De kinderen werden uiteraard ouder. Het gedrag van 'El loco' werd in de loop van de jaren slechter. Huiselijk geweld, controle freak, manipulator, stalker en ambtenaar.

Het houdt ergens op, om mee samen te leven. Maar dan komt er nog meer ellende! Verwacht het onverwachte.

1.

Spannend wordt het. Ik ga in mijn eentje op werkvakantie naar Spanje. Eerst kom ik door mijn geliefde Frankrijk. Vanuit de trein zie ik de files op de Route du Soleil. Mijn blauwe koffer ligt boven op het rek, mijn laptop uiteraard op mijn schoot en mijn kop koffie, die onmisbaar is, staat naast mij op het houten tafeltje. Het is nu al genieten. Mijn vriendin, met wie ik een relatie heb, heeft mij uitgezwaaid. Waarschijnlijk gaan we elke dag facetimen. Ik ben van plan om in het bruisende Barcelona te schrijven en niets te doen. In de ochtend koffiedrinken en slenteren op de Ramblas. De beste inspiratie vind je als je dingen beleeft.

Ik hoor een hoop gestommel en een dame van ongeveer vijftig jaar komt tegenover mij zitten. Ze heeft een vriendelijk gezicht. Geen ring om haar vinger, maar wel een wit stukje huid waar een ring heeft gezeten, dus schat ik in dat ze uit elkaar is met haar man. Ze pakt haar mobiel en typt wat. Ik schrijf weer verder aan mijn eigen verhalenbundel. Ik schrijf over alledaagse dingen die mij bezighouden.

Ik dommel weg en word wakker van een bekende geur; koffie! De dame tegenover mij glimlacht en vraagt of ik zin heb in koffie. Ik stel mij voor en zeg dat koffie altijd werkt. Om mij wakker te maken, om mij vrolijk te maken.

Ze lacht, maar haar ogen lachen niet mee. Nu ben ik van nature een nieuwsgierig mens, dus ik kijk haar vragend aan.

Ik vertel dat ik naar Barcelona reis. Jongeren nemen een tussenjaar en ik neem een werkvakantie. Is dat hetzelfde, vraag ik aan haar? Ze lacht, maar weer lachen haar ogen niet mee.